

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מבאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- storyמעשה- O מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
לא פגעו בו קנאין מהו?	בעא מיניה רב כהנא מרב:										^	◇
אינשייה רב לגמריה.											o	◇
אקריהו לרב כהנא בחלמיה: (מלאכי ב') בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר.											o	◇
אתא אמר ליה: הכי אקריין.	[רב כהנא]										o	◇
אדכריה רב לגמריה: בגדה יהודה - זו עבודה זרה, וכן הוא אומר (ירמיהו ג) כן בגדתם בי בית ישראל נאם ה'.	[רב]										■	◇
ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים - זה משכב זכור, וכן הוא אומר (ויקרא י"ח) ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא											■	◇
כי חלל יהודה קדש ה' - זו זונה, וכן הוא אומר (דברים כ"ג) לא תהיה קדשה מכנות ישראל											■	◇
ובעל בת אל נכר - זה הבא על הנכרית											■	◇
וכתיב בתריה: (מלאכי ב') יכרת ה' לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה לה' צבאות. אם תלמיד חכם הוא - לא יהיה לו ער בחכמים, ועונה בתלמידים. אם כהן הוא - לא יהיה לו בן מגיש מנחה לה' צבאות.											■	◇
כל הבא על הנכרית כאילו מתחתן בעבודה זרה, דכתיב ובעל בת אל נכר וכי יש לו לאל נכר? אלא: זה הבא על הנכרית.	רבי חייה בר אבויה:										■	◇
כתוב על גלגלתו של יהויקים זאת ועוד אחרת.	ואמר רבי חייה בר אבויה:										■	◇
זקינו דרבי פרידא אשכח הווא גולגלתא דהות שדיא בשערי ירושלים, והוה כתוב עילויה זאת ועוד אחרת.	[רבי חייה בר אבויה]										o	◇
קברה, והדר נבוג, קברה והדר נבוג.	[רבי חייה בר אבויה]										o	◇
אמר: האי גולגלתא של יהויקים, דכתיב ביה (ירמיהו כ"ב) קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלים.	[רבי חייה בר אבויה]										o	◇
אמר מלכא הוא, ולא אורה ארעא לבזויי. שקלה, כרכה בשירא, ואותביה בספטא.	[רבי חייה בר אבויה]										o	◇
אתאי דביתהו חזיתה, נפקת אמרה להו לשיבבתהא.											o	◇
אמרי לה: האי דאיתתא קמייתא היא, דלא קא מנשי לה.											o	◇
שגרתא לתנורא, וקלתה.											o	◇
כי אתא אמר: היינו דכתיב עילויה זאת ועוד אחרת.	[רבי חייה בר אבויה]										■	◇
בית דינו של חשמונאי גזרו: הבא על הנכרית חייב עליה משום גדה, שפחה, גויה, אשת איש.	כי אתא רב דימי אמר:										◆	◇
משום נשג"ז - גדה, שפחה, גויה, זונה. אבל משום אישות - לית להו.	כי אתא רבין אמר:										◆	◇
ואידך											ζ	◇
נשייהו ודאי לא מיפקרי.	[רב דימי]										!	◇
הבא לימלך - אין מורין לו.	רב חסדא:										■	◇
הבא לימלך - אין מורין לו. ולא עוד אלא, שאם פירש זמרי והרגו פנחס - נהרג עליו. נהפך זמרי והרגו לפנחס - אין נהרג עליו, שהרי רודף הוא.	איתמר נמי, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי										■	◇
(במדבר כ"ה) ויאמר משה אל שפטי ישראל וגו'											■	◇
הלך שבטו של שמעון אצל זמרי בן סלוא, אמרו לו: הן דנין דיני נפשות, ואתה יושב ושוק?											o	◇
מה עשה - עמד וקיבץ עשרים וארבעה אלף מישראל, והלך אצל כובי, אמר לה: השמיעי לי!											o	◇
אמרה לו: בת מלך אני, וכן צוה לי אבי: לא תשמעי אלא לגדול שבהם.											o	◇

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לה: אף הוא נשיא שבט הוא, ולא עוד אלא שהוא גדול ממנו, שהוא שני לבטן והוא שלישי לבטן.												◇	פב.
תפשה בבלוריתה, והביאה אצל משה. אמר לו: בן עמרם זו אסורה או מותרת? ואם תאמר אסורה - בת יתרו מי התירה לך?												◇	פב.
נתעלמה ממנו הלכה, געו כולם בבכיה, והיינו דכתיב (במדבר כ"ה) והמה בכים פתח אהל מועד.												◇	פב.
וכתיב, (במדבר כ"ה) וירא פנחס בן אלעזר												◇	פב.
מה ראה?												◇	פב.
ראה מעשה, ונוכר הלכה.	רב:											◇	פב.
אמר לו: אחי אבי אבא, לא כך לימדתני בדתך מהר סיני: הבעל את הנכרית קנאין פוגעין בן												◇	פב.
אמר לו: קריינא דאיגרא איהו ליהוי פרוונקא.												◇	פב.
ראה (משלי כ"א) שאין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' - כל מקום שיש חילול השם - אין חולקין כבוד לרב.	שמואל:											◇	פב.
ראה שבא מלאך והשחית בעם.	רבי יצחק אמר רבי אליעזר:											◇	פב.
(במדבר כ"ה) ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו												◇	פב.
מיכן שאין נכנסין בכלי זיון לבית המדרש.												◇	פב.
שלף שנגה, והניחה באונקלו, והיה נשען והולך על מקלו, וכיון שהגיע אצל שבטו של שמעון אמר: היכן מצינו ששבטו של לוי גדול משל שמעון?												◇	פב.
אמרו: הניחו לו, אף הוא לעשות צרכיו נכנס, התירו פרושין את הדבר.												◇	פב:
ששה נסים נעשו לו לפנחס:	רבי יוחנן:											◇	פב:
אחד - שהיה לו לומר לפרוש ולא פירש												◇	פב:
ואחד - שהיה לו לדבר ולא דבר												◇	פב:
ואחד - שכוון בזכותו של איש ובנקבותה של אשה												◇	פב:
ואחד - שלא נשמטו מן הרומח												◇	פב:
ואחד - שבא מלאך והגביה את המשקוף												◇	פב:
ואחד - שבא מלאך והשחית בעם.												◇	פב:
בא וחבטן לפני המקום, אמר לפניו: רבונו של עולם, על אלו יפלו עשרים וארבעה אלף מישראל? שנאמר (במדבר כ"ה) ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף, והיינו דכתיב (תהלים ק"ו) ויעמד												◇	פב:
ויתפלל לא נאמר, אלא ויפלל - מלמד כביכול שעשה פלילות עם קונו.	רבי אליעזר:											◇	פב:
בקשו מלאכי השרת לדהפו												◇	פב:
אמר להן: הניחו לו, קנאי בן קנאי הוא, משיב חימה בן משיב חימה הוא.												◇	פב:
התחילו שבטים מבזין אותו: ראיתם בן פוטי זה, שפיטם אבי אמו עגלים לעבודה זרה, והרג נשיא שבט מישראל?												◇	פב:
בא הכתוב ויחסו: פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן.												◇	פב:
אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: הקדם לו שלום, שנאמר (במדבר כ"ה) לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום. וראויה כפרה זו שתהא מכפרת והולכת לעולם.												◇	פב:
מאי דכתיב (משלי ל') זרויר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו, ארבע מאות ועשרים וארבע בעילות בעל אותו רשע אותו היום. והמתין לו פנחס עד שתשש כחו, והוא אינו יודע שמלך אלקום עמו.	רב נחמן אמר רב:											◇	פב:
ששים, עד שנעשה כביצה המזורת, והיא היתה כערוגה מליאה מים.	במתניתא תנא:											◇	פב:

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מעשה- story-O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-
מקרא-key:	

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומושבה בית סאה.	רב כהנא:											פב:
קבר שלה אמה.	תני רב יוסף:											פב:
לא כזבי שמה, אלא שוילנאי בת צור שמה. ולמה נקרא שמה כזבי - שכובה באביה.	רב ששת:											פב:
דבר אחר: כזבי - שאמרה לאביה כוס בי עם זה.												פב:
והיינו דאמרי אינשי: בין קני לאורבני שוילנאי מאי בעיא? בהדי קלפי דקני שוילנאי מאי בעיא? גפתה לאמה.												פב:
חמשה שמות יש לו. זמרי, ובן סלוא, ושאלו, ובן הכנענית, ושלומיאל בן צורי שדי.	רבי יוחנן:											פב:
זמרי - על שנעשה כביצה המוזרת												פב:
בן סלוא - על שהסליא עונות של משפחתו												פב:
שאלו - על שהשאלו עצמו לדבר עבירה,												פב:
בן הכנענית - על שעשה מעשה כנען												פב:
ומה שמו - שלומיאל בן צורי שדי שמו.												פב:
כהן ששימש בטומאה.												פב:
כהן ששימש בטומאה חייב מיתה בידי שמים או אין חייב מיתה בידי שמים?	בעא מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת:											פב:
כהן ששימש בטומאה אין אחיו הכהנים מביאין אותו לבית דין, אלא פירחי כהונה מוציאין אותו חוץ לעזרה ופוצעין את מוחו בגזרין.	אמר ליה[רב ששת] תניתיה:											פב:
ואי סלקא דעתך מחייב בידי שמים - לישבקה דליקטול בידי שמים.												פב:
אלא מאי - אינו חייב? מי איכא מידי דרחמנא פטריה ואנן ניקום וניקטול ליה?												פב:
ולא?												פב:
מי שלקה ושנה בית דין מכניסין אותו לכיפה	והתנן:											פב:
רהמנא פטריה ואנן קטלינן ליה												פב:
במלקות של כריתות עסקינן, דגברא בר קטלא הוא.	האמר רבי ירמיה אמר ריש לקיש:											פב:
והא גונב הקסוה												פב:
בכלי שרת עסקינן, ורמיזא (במדבר ד') לא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו.	האמר רב יהודה:											פב:
והא המקלל את הקוסם												פב:
יכה קוסם את קוסמו, דמיהו כמכרך את השם.	הא תני רב יוסף:											פב:
והא בועל ארמאית												פב:
הא אקריוה לרב כהנא בחלמיה, ואדכריה רב לגמריה.	[רב]											פב:
היוצק והבולל והפותר, המולח, המניף, המגיש, והמסדר את השולחן, המטיב את הנרות, והקומץ, והמקבל דמים בחוץ - פטור, ואין חייבין עליהן לא משום זרות, ולא משום טומאה, ולא משום מחוסר	איתביה:											פב: